Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

potentē nēcēdere sīm potentē aut mi
nus potentē nec solū potentē ſ: ⁊ omi
potentē. Non ꝯ q̄ a sol' hē pat. sol' hoc
ē dicebat. ſ; q̄ a mn̄ hē solus pat pu
tabat. Rursū cū dicēt sēpura filium
dīn. ne putaret homo q̄ humana no
uerat diuina nouerat minoratio
nē q̄ndā sensiſ ⁊ intelligentię ē infi
lio quasi ad huc in fra p̄ fectionē ęta
tis ēstimatę. addidit sapientē nīq̄ a sin
gulī. hī ipse erat. q̄d tē cōmune omib;
erat. ſ; ęę singulī erat ipse. de q̄ magis
an hēret dubitari potāt. Vocatus ē ⁊
spē dī. ⁊ dictus ē spīn hīę dī. ⁊ uidebat
hī q̄ si nomī inflationis ⁊ tumoris. ⁊ ēsse
nebat ⁊ scia humana addīn p̄ rigore
⁊ crudelitate. ⁊ sub secuta ē sēpura ⁊
tē p̄ aut dicū suū. spīm benignū nomi
nans. ne crudelis putaretē q̄ mutserat
⁊ distincta s̄ p̄sonalit. q̄ substantialit
cōmunia erant. ut humana mens di
uinęq; uitatē nisi dīn humana estimare
dicēt cū ēra ēsuetudinē humanā
dicēt q̄dā de deo dici audiret. Vī q̄
ēntias ęrna hac uirtute omnia opa
sua ēsummauit ut p̄fectū p̄fecta seq̄
rent. et emularentur auctorē suū
cuncta q̄ fecerat. Quid qd enī in tē pre
apparuit. an tēpora incēntate
dispositū fuit. Et ipsa dispositio
ēna coetnā habuit causā rerum
omīū uoluntatē ēatoris. quo factū
ē ut fieret qd qd factū ē ⁊ ipsa
facta ē.

Qd sapia di cū una sit unse. secdīn nos diuisa noīa sortit.

Diuina aut sapientia ⁊ scientia
uocat p̄ scientia ⁊ dispositio p̄
destinatio ⁊ p̄uidentia. Scientia erit
omnīū p̄ scia fuīorū. dispositio faciendorū
p̄ destinatio saluandorū. p̄uidentia sub
iectorū. Et tōtū hoc unū erat sapientia.
una dispositio. ⁊ ipsa ēna erat. ⁊ cū ip
sa coēna uoluntas erat. ⁊ sedīn uolun
tatē ipsa dispositio erat. ⁊ īn uolun
tate posterior ūerat.

Qd uoluntas di ēna fuit de ope temporali.

Sedīn uoluntatē q̄ ppe dispo
sunt. q̄d uoluntate facturus
fuit. ⁊ uoluntas ēna fuit. ⁊ op' uo
luntatis ęnū fuit. Semp enī uolun
tas facēt. ⁊ nī uolunt ut semp faceret.
ſ; ut aliqn̄ faceret. q̄a uolunt ut aliqn̄
faceret. Sic uoluntas ēna fuit de
opę tēporali. quō ⁊ ipsū tēp' in ēna
uoluntate fuit. qn̄ fieret qd futurū
fuit. Duo taq; hī ēatore parit erat
bonitas ⁊ sapientia ⁊ hęc ēna erant.
⁊ aderat simul potestas coēna. Et uo
luntate uolunt sapientia disposuit
potestate fecit. Et uidet q̄ hī q̄ dā ē dis
tinctio ⁊ successio tēporal. Et demon
strat se ēsidātionē p̄ma bonitas. q̄a
pē ea uolunt dī. deīn sapientia. q̄a p
ea disposuit nouissime potestas.
q̄ p ea fecit. quō ordo uidet ēē. fuis
se uoluntas p̄ma ⁊ post ea dispositio.
⁊ nouissime opatio subsecuta. Nisi
enī uoluisset. nī disposuisset. ⁊ nī dis
posuisset. nī fecisset. Et occurrit mag
na rō. q̄a semp in hominib' p̄cedit
uoluntas ēsilū. ⁊ ēsilū op' subsequitur.
S: q̄d faciēm. Nūq̄d audebim induce
ī p̄ra ęternitatē. Nā si hęc indo s̄ quē
admōdū in hominib'. aliq̄d in eo p'
fuit. aliq̄d p̄ius. ⁊ īnouis dī ēnuse
S: hoc nefas ē ēfiteri.

Qd ta indo coēna fuerunt

taq; ēna a bonitate semp uolunt.